

Mačkova očeta.

(Konec.)

"Kaj hočete s temi dvajsetimi goldinarji?" sem vprašal po kratkem molku.

"Vseeno! Za pogreb, za maše, ali pa tam-le, ki me zdaj redi, vseeno — le mladi jih ne sme imeti. Saj si ne more pomagati — berač bo, berač naj bo, če ga spravimo iz bajte!"

"Odpustite mu," sem dejal poluglasno, skoraj boječe ti divji, nebrzdani strasti nasproti, ki se mi je tu javila.

"Nikdar — nikdar!" je sopihal starec. "Saj sem zmeraj dejal, da mu ne dam kajze, pa pregovorili so me, in sedaj je tako! Pa čakajte — oh, vi boste se učakali! Če drugi ne — sin svoj ga bo vrzel iz bajte na cesto, kakor on mene! Oj, zakaj mu nisem stopil na vrat, ko se je rodil!"

Osmogol je pal nazaj.

"Pa tistih dvajset goldinarjev? Mi jih boste li dali?" je vprašal čez nekoliko časa s slabim glasom.

"Saj jih ne potrebujete, oče! Izročite to terjatev sosedu, ki vas sedaj redi! — za odškodnino, ali kakor hočete!"

"Dom!"

Poklicali smo še potrebni priči in stari Maček je napravil oporoko ter imenoval sosedu Matevžka dedičem svojega imena — one svote dvajsetih goldinarjev.

"In precej jih mora plačati, precej! — ne — naj ga toži in rubi; — slišiš Matevžek? — le zarubi ga precej!"

Ko sem odrinil drugega dne od doma, je že zvonilo gori pri Sv. Miklavžu staremu Mačku; umrl je, da bi bil odpustil sinu.

Minilo je za tem dokaj let, da me ni bilo domov, in tudi onega strastnega starega in sinu njegovega se nisem spominjal; saj o zadnjem nisem nikdar ničesar čul. Ko me je pa usoda čez nekaj let stalno umestila v domačem kraju, so se mi tu vzbujali s stvarimi znanici vred zopet mladostni spomini.

Tudi Mačkovega očeta — sedanjega namreč — sem videl. Bil je takšen kot njegov rajni. Postajal je na tratinici pred kajžo, navadno bosopet, in vedno raztrgan, in če sem prišel mimo, me je prosil tobaka, in govoril o vremenu. Časih je bil pa tudi siten, namreč kadar se je žganja napil; in to je bila slabost, ki je rajni oče ni poznal.

Enkrat sem ga bil povprašal: "Kaj pa je s tistim dolgom, ki so ga oče pustili Matevžku?"

"Ej, gospod, plačati sem ga moral! Pa drugod sem zato dolg naredil! Ej, gospod, oče so bili poredni, ej, poredni!"

"Kaj pa vi, ali boste večno gospodarili? Sina oženite, če ne vam bo prestar!"

"Tega pa ne — gospod! Sedaj imam še sok, četudi brez zabele, — in časih malo žganja; — potem pa nič — nič!"

Lanskega leta pa so ga vendar pregovorili, da je oženil sina in mu izročil bori imetek — sebi in ženi pa izgovoril živč pri mladili.

"Ej, gospod, enkrat mora biti," je dejal, kakor bi se zaradi svoje nedolžnosti hotel izgovarjati; "in fant je priden, saj bo lepo ravnal z mano." — "Pa kaj," je pristavil čez nekoliko časa, "dolgo tako ne bom — star sem, star, in dobro se mi ni nikoli gojilo na svetu."

Tako je govoril lani.

A ni dolgo tega, ko je prisopihal k meni ves opraskan po obrazu in s čestnim blatom ometan.

"Pomagajte mi, gospod, če ne me bo ubil ta vrag!" je kričal.

"Kdo?"

"Sin, ej, kaj sin — vrag je to, prokleti! Takega me je naredil, — tepel in po cesti valjal!"

Starec je škripal z zobmi ter trkal s pestjo ob prsi. Izkušal sem ga pomiriti, a zaman. Naposled sem postal nejevoljen.

"Kako je bilo pa z vašim očetom?" sem vzkliknil.

"Z mojim?" je dejal mož počasi; "ej, oče so bili pa poredni!"

Povesil je glavo in odšel, ne da bi izpregovoril besede več.

Domov se ni vrnil, ampak k sosedu je šel, k mlademu Matevžku, in tam hiral v jezi in sovraštvo do svojega sina. Tožil ga je, a sodbe ni učakal.

Danes mu zveni gori pri podružnici Sv. Miklavža in jutri ga bodo zagreblji v rjavo prst tam blizu njegovega starega.

NAZNANILO.

Rojakom v Johnstownu, Pa., in okoli priporočamo našega zastopnika g. Fran Gabrenja, 519½ Power Street Johnstown, Pa.

Dotičnik je pooblaščen pobirati naročnino za list in knjige ter je z nami že več let v kupčijski zvezi.

Upravišтво "Glasa Naroda".

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji in najcenejši dnevnik!

Kako je stari Molek tatu iskal.

Ni ga kmalu prijaznejšega kraja, mimo male Moravske doline. Lepe vase in sela slone ob zelenih holmih, skrite večinoma za košatimi sadnimi drevjem, dobro obdelane njive se vrste s temnimi bukovimi ali sivimi borovimi gozdi in logi, po dolžini pa, kjer se vije mren potok nazval prot zahodu, ga obrobajo zeleni travniki. Tu tam se kažejo zidane stene domaćih boljših gospodarjev in iznad višjih hribov, ki varujejo ta dol, gledajo prijazno bele cerkvice.

V tej dolini v selu Straža je imel stari Molek lepo posestvo, kjer je gospodaril pametno in varčno, kakor se je bil naučil od svojega očeta in kakor ga je modrila še vedno vsakdanja izkušnja. Žena, sin Luka in hči Anka — vsi so bili dobri in pošteni ljudje, in nihče ni vedel o Molkovih kaj slabega. Eno seveda so staremu gospodarju — imel je že šestdeset let — podtikali, namreč da je silno svojeglav in trmast. Menda je bil res tako. Ako si je Molek kaj v glavo vtepel, je moral izvršiti, da je bilo še toliko zaprek. In če je spoznal enkrat kako misel za pravo, potem ga nisi odvrnil od nje. To mu je povzročilo časih marsikatero sitnost. In o enem takem dogodku bom tu pripovedoval.

Na Veliki ponedeljek je v Moravčah letni semelj. Tja priženo vselej iz bližnjih in daljnih krajev, celo od onkraj Save, mnogo živine in tujih, posebno laških kupovalcev nikdar ne manjka, kupčija je večidel dobra, in ljudje izpečajo tedaj radi kaj, da dobe novece za dolgi čas do žetve, v katerem ni lahko kaj prodati, in je mnogokrat sila za drobiž in še večja za debel denar.

Na velikoponedeljskem semnju je bilo, ko je stari Molek prodal par lepih volov laškemu kupcu in dobil za nje polčetrni stotak. Novec ni bil potreben, zakaj on je bil z vsem dobro založen, in tudi ta denar je bil že večinoma drugim na posojilo obljubljen, ker Molek je rad pomagal in ni nobenega odiral; a vesel je bil ta dan vendar, dase je kupčija tako dobro izvršila, in v svojem veselju je dal potem v krčmi celo za liter vina, kar je sicer redkokrat storil.

"Dobro si opravil, Molek! Srečo imaš!" so dejali sosedje pri krčmarjevi mizi.

"Pa takih volov tudi ni bilo na semnju," je zavnil Molek ponosno; in jih ni na Moravškem, — pa jih ni!

Vsi so pritrdili, le eden ne; na drugem koncu mize je sedel mešetar Miška, ki ga Molek ni hotel nikdar pri kupčiji ali prodaji, in ki zato ni bil prav prijazen staremu gospodarju; ta Miška torej je takoj oporekal porogljivo: "Seveda ne! Videc jih ima! Ničesar več naj ne zaslužim, ako vaši ne odvajajo Vidčevi in še vašo telico po vrhu, tisto brezasto!"

To je bilo razžaljenje, da ne kmalu takega, zakaj Molek je bil na svojo živino ponosen, kakor na svoj grunt. Zaropotal je, da so kozarci zazveneli po mizi.

"Kaj — ti, ti boš govoril? Kljuka ti bosonoga! Spravi se od mize!"

Mešetar je videl, da ni nihče drugih na njegovi strani, in ker ni pil svojega vina, se je umeknil naglo. A malo je še moral podražiti starega.

"Veste kaj, oče?" je dejal obrniti se med vrati. "Še meni posodite malo tistega denarja, ki ste ga danes vzeli; — vzeli kakor za maslo!"

"Vun pojdi, prosim!" je vpil Molek.

"I no, če nočete, pa pustite! Pa Bog daj srečo!"

Stari je še nekaj kričal za odhajajočim, in v svoji jezi je dal še za liter vina. A udobrovoljil se ni več, da siračno sta mu bila vino in togota zlezla malo v lase. Odpravil se je bil kmalu proti domu. Odhajajoč se je iz veže nehoti ozrl v sobo na drugem koncu hiše in tam ugledal zopet mešetarja Miška, ki je sedaj pil pri drugih. In glej, — da bi ga strela, — tu di njegov sin Luka je sedel tamkaj poleg mešetarja.

"Domov pojdi, Luka!" je zaklical v sobo. Sin, odrasel, že šestindvajsetletni fant, se je sicer obrnil ter dejal: "Pojdem!" a šel vendar ni takoj. Stari tudi ni čakal, nego v svoji nejevolji sam krenil po kameniti stezi proti Straži. Pa čim bliže je prihajal svojemu domu, tembolj se mu je jasnilo lice. Pozabil je nadležnega mešetarja in njegovo zabavljanje, pozabil celo, da sina Luka ni bilo za njim; le dobra kupčija mu je bila v mislih, in naposled je zadovoljno in radostno potpal dvakrat, trikrat žep v debelim kožuhu, je li še listnica s štirimi stotaki v njem. Čisto lepe nove bankeve je bil dobil, tako da je bil izprva še gledal, so li pravi ali ne, a bili so dobri.

Hladen dan je bil, in iznad Limbarske gore je že od sinoči sem pihala ostra burja, ki ni kar nič pristajala velikemu tednu. A sedaj se je vreme izpreobrnilo. Molek sicer ni prav vedel, ga li vino greje, ali pa se je jug

oglasil; tako nekako gorko mu je postajalo, in ko je dospel do domače hiše, si je obrisal s čela pot.

"Pomladansko se dela, pomladansko!" je dejal ženi Rezi, ki je v vratih čakala ter gledala, od ktere strani se vrne stari.

"Popoldne se je prevrglo," je pritrdila vesela. Sosea ji je bila že povedala, kako dobro je Molek prodal vola. Anka je prinesla večerje, in v tem se je vrnil tudi Luka. O kupčiji ni nihče znil besede, čakali so, da prvi izpregovori oče. In ta tudi res ni mogel molčati, komaj je bil odložil žlico in končal svojo molitev, — hlapec in dekla sta bila odšla, — je segel v kožuh, ki je v njem tičal še vedno navzile gorki sobi — ter privlekel listnico na dan. Anka je pospravljala po mizi, Luka pa je užigal pipo, sedeč na klopi pri peči. "Glej, stra, to so naši vol!" je znil Molek bahato in razgrnil štiri stotake po mizi.

(Dajte prihodnjič.)

V slučajih nesreče

izvijenja udov, ako skoči kost iz svojega ležišča itd. rabite tako!

Dr. RICHTERJEV

Sidro Pain Expeller.

On suši, zdravi in dobavi udobnost. Imajte ga vedno doma in skrbite, da si nabavite pravega z našo varnostno znamko sidrom na etiketi.

V vseh lekarnah po 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & CO.

215 Pearl Street, New York.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Hranilnihi ulog je: 22 milijonov kron.

Rezervnega zaklada je: 800.000.— kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

je največji in najmočnejši slovenski denarni zavod te vrste po vsem Slovenskem.

Sprejema uloge in jih obrestuje po 4%.

Rentni davek plačuje hranilnica sama.

V mestni hranilnici je najvarnejše naložen denar.

Za varnost vseh ulog jamči njen bogat zaklad, a poleg tega še mesto Ljubljana z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Varnost je toraj tolika, da vlagatelji ne morejo nikdar imeti nobene izgube. To pripoznava država sama s posebnim zakonom in zato c. kr. okrajna sodišča nalagajo denar maloletnih otrok in varovancev le v hranilnici, ker je le hranilnica, a ne posojilnica, pupilarno varen denarni zavod.

Rojaki v Ameriki; Mestna hranilnica ljubljanska vam daje trdno varnost za vaš denar.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA POSLUJE V SVOJI PALACI V PREŠERNOVIH ULICAH.

Nas zaupnik v Združenih državah je že več let naš rojak

109 Greenwich St., NEW YORK, N. Y.

FRANK SAKSER,

6104 Saint Clair Ave. N. E., CLEVELAND, O.

FRANK SAKSER,

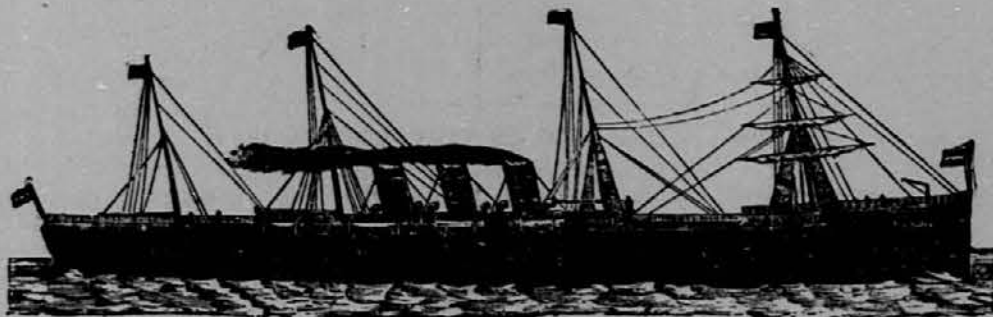
109 Greenwich Street, New York, N. Y.

1752 St. Clair Street, Cleveland, O.

Pošilja najhitreje in najceneje

denarje v staro domovino

Denarne pošiljate izplačuje c. kr. poštna hranilnica na Dunaju. Kupuje in prodaja avstrijske denarje pod najugodnejšimi pogoji.

Nalaga denarje v najboljše hranilnice proti obrestim po 4 in 4½ odstotke v varne hranilnice. Obresti tečejo od dneva vloge. Vsak vložnik dobi hranilno knjigo.

Prevzema realizacije bančnih ali hranilnih knjižic, daje nanje predplačo ali tudi takoj jih izplačuje.

Prodaja parobrodne listke za vse prekomorske družbe; vsak potnik dobi originalen listek, ne pa ničvredni papir.

Vse navedeno izposluje točno in ceno. Pri raznih družbah ima visoko varščino in so denarji vedno varni in ima dovolj jamščine.

Za obila naročila in zaupanje se rojakom priporoča

Frank Sakser,

109 Greenwich St., New York, N. Y.

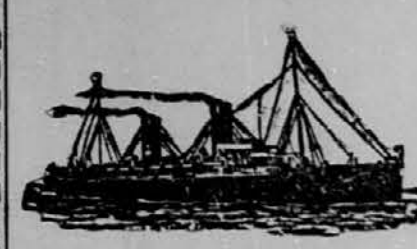
Telephon 3795 Cortland.

CUNARD LINE

PARNIKI PLJUJEJO MED

TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM.

PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR ZA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.

SLAVONIA
PANNONIA
CARPATHIA

odpluje iz New Yorka dne 10. julija.

odpluje iz New Yorka dne 17. julija.

odpluje iz New Yorka dne 31. julija.

ULTONIA, SLAVONIA in PANNONIA so parniki na dva vrata. Ti parniki so napravljani po najnovejšem kroju in zelo prikladni za tretji razred. JEDILA so dobra in potnikom trikrat na dan postrežena.

Vožnje listke prodajajo pooblaščen agentje in

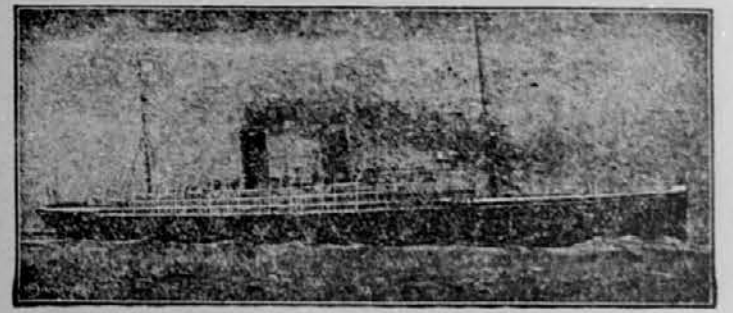
The Cunard Steamship Co., Ltd.,

29 Broadway, New York.

126 State St., Boston.

67 Dearborn St., Chicago.

Compagnie Generale Transatlantique.
[Francoska parobrodna družba.]

DIREKTNJA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.
POSTNI PARNIKI SO:

"La Lorraine" na dva vijaka.....	12,000 ton, 25,000 konjskih moči.
"La Savoie" " " " " " " " " " "	12,000 " 25,000 " " "
"La Touraine" " " " " " " " " " "	10,000 " 22,000 " " "
"L'Aquitaine" " " " " " " " " " "	10,000 " 22,000 " " "
"La Bretagne".....	8,000 " 9,000 " " "
"La Champagne".....	8,000 " 9,000 " " "
"La Gascogne".....	8,000 " 9,000 " " "

Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.

*LA SAVOIE	21. junija 1906.	La Bretagne	19. julija 1906.
*LA PROVENCE	28. junija 1906.	*LA PROVENCE	26. julija 1906.
La Gascogne	30. junija 1906.	*LA LORRAINE	2. avg. 1906.
*LA LORRAINE	5. julija 1906.	La Gascogne	9. avg. 1906.
*LA TOURAINE	12. julija 1906.	La Bretagne	16. avg. 1906.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

S temi parniki potujejo samo potniki 2. in 3. razreda.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad.
71 Dearborn St., Chicago, Ill.

AUSTRO-AMERICAN LINE

Regularni potni parniki

"SOFIA HOHENBERG" odpluje 30. junija

"GIULIA" odpluje 14. julija

"GEORGIA" odpluje 21. julija.

vožlje med New Yorkom, Trstom in Reko.

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta v Ljubljano in sploh na Slovensko. Železnica velja do Ljubljane le 50 centov. Potniki dospo isti dan na parnik, ko o doma gredo.

Phelps Bros. & Co., General Agents,
2 Washington St., New York.

THE FOREST CITY BREWING CO.

Jedina Česko-Slavjanska

protitrustna pivovarna družba

v Clevelandu, O.

Vari iz najboljšega ameriškega sladna in iz importiranega češkega hmelja iz Zlate

pravo plzensko pivo "Prazdroj".

Kdor enkrat naše pivo poskusi, ne bo zahteval drugega. Radi tega, rojaki, zahtevajte od gostilničarjev edinole plzensko pivo "Prazdroj". Podpirajte le one, ki vas osvobojujejo od trustovega jarma.

Naša pivovarna nahaja se na Union Street, nasproti Wheatland in Homewood St.

Matej Bečko, kolektor.